

ONDERWIJS IN BEWEGING

Huib D. Minderhoud

Was in 1955 de Prinses Marijkeschool van de Stichting Volksonderwijs als eerste nieuwe kleuterschool in gebruik genomen, op 12 april 1961 volgde de tweede. De Vereniging voor Chr. Kleuteronderwijs, al in 1931 als eerste organisatie met een kleuterschool (niet te verwarren met een bewaarschool!) in Coevorden begonnen, zag nu eindelijk een lang gekoesterde wens in vervulling gaan. De nieuwe verdiepingsschool aan de Paul Krugerstraat telde drie werklokalen met "een natte hoek", een speelwerklokaal, een keuken en een personeelskamer en was verder van alle voor die tijd moderne gemakken voorzien. Hoewel de school in de onmiddellijke nabijheid van de Paul Krugerschool stond, werden de kinderen na de kleuterperiode consequent gescheiden. De hervormden gingen naar de Ned. Herv. School en de gereformeerden naar de Paul Krugerschool.

De nieuwe Chr. Kleuterschool groeide ongedacht snel en het bestuur, op de hoogte van de nieuwbouwplannen van de Hervormde school in de wijken Poppenhare/Lootuinen, besloot hier zo snel mogelijk een nieuwe kleuterschool te verwezenlijken. Doordat men een houten noodgebouw kon huren, had men geen urgentieverklaring nodig en dat zou de bouwprocedures aanzienlijk vergemakkelijken. Zo kwam in 1965 al de tweede Chr. Kleuterschool tot stand, die gezien de rechthoekige vorm de naam de Blokkendoos kreeg. De eerste Chr. Kleuterschool moest toen natuurlijk ook een naam hebben en dat werd de Hummelhof. Omdat de houten Blokkendoos gedurende enkele jaren de enige kleuterschool in deze kinderrijke buurt bleef, bereikte het leerlingenbestand een dermate groot aantal, dat de school uitgebreid werd tot vier lokalen.

Het idee houten schoolgebouwen te huren vond gretig navolging. De Stichting Volksonderwijs liet er twee bouwen: de Kleutervree bij



De Christelijke Kleuterschool "De Hummelhof", inmiddels afgebroken.

de Binnenvreeschool en de Ukkelloo bij de Wilhelmijnaschool in de wijk Lootuinen. Bij de in 1968 gebouwde Rooms-katholieke Panta Rheischool kwam tenslotte nog de Iemenkörf. In Steenwijksmoer werd een geheel nieuwe stenen kleuterschool gebouwd. Toen Hermina Assen, als ongehuwde onderwijzeres zeventien jaar aan de Sint-Theresiaschool verbonden, in 1950 op achtendertigjarige leeftijd overleed,

had zij kort daarvoor pastoor Slosser een bedrag van f 4.000,- overhandigd. Dit bedrag, vermeerderd met de opbrengst van haar te verkopen "huisplaats", zou besteed moeten worden aan de bouw van een kleuterschool, besliste zij. Door moeilijkheden van allerlei aard duurde het nog tot 1962 voor alle betrokken instanties de bouw hadden goedgekeurd. De ervoor bestemde grond was al eigendom van het kerkbestuur, maar toch traden er weer vertragingen op, waardoor pas in 1965 het moderne gebouw van de Hermina Assenkleuterschool in gebruik kon worden genomen.

Ook het lager onderwijs kende in de jaren zestig van de vorige eeuw uitbreiding. De Parkschool, sinds 1960 in een nieuw gebouw, maakte mede dankzij de ontwikkeling van de wijk Binnenvree een onstuimige groei door. Toen in 1965 driehonderd leerlingen de school bevolkten, besloot het gemeentebestuur tot splitsing over te gaan. Onder leiding van het schoolhoofd Dick Hoff, voormalig Parkschool-onderwijzer, begon de Binnenvreeschool in een houten noodgebouw haar bestaan. Aanvankelijk met de klassen een, twee en drie en dat leverde bij het schoolvoetbal vermakelijke taferelen op. Tegen het einde van een door de veel kleinere spelertjes al weer verloren wedstrijd, had trainer Hoff de gewoonte alle reserve "Binnenvree-Tigers" een voor een het veld in te sturen. Tot vreugde van het publiek, de collega's én de scheidsrechters! Niet echter van de tegenpartij, die door steeds meer van die kleine fanatiekelingen voor de voeten werd gelopen. In 1968 was van deze achterstand niets meer te bemerken, want toen was de Binnenvreeschool een volwaardige lagere school geworden. In laatstgenoemd jaar verrees een nieuw stenen schoolgebouw met een verdieping naast de speeltuin in de Binnenvree. De derde moderne openbare school was een feit.



In dit noodgebouw begon de Binnenvreeschool haar bestaan. Later in gebruik bij de Mijndert van der Thijnschool en de Dr. Picardtschool.

't Was merkwaardig, maar het Rooms-katholieke kerk- en schoolbestuur, dat de zeggenschap over de Willibrordusschool had, maakte niet zo'n haast met splitsing, ook niet toen in 1967 een aantal van ruim vierhonderd leerlingen werd bereikt. 't Was immers vanzelfsprekend, dat alle rooms-katholieke kinderen ingeschreven werden bij de "Willibrordus" en dankzij verschillende uitbreidingen en de aanwezigheid van de Rooms-katholieke ULO waren er lokalen genoeg. Een ongelukkige ontwikkeling zorgde er echter voor, dat de splitsing van de school uiterst noodzakelijk werd. Een uit het westen afkomstige leerkracht, zeer onder de indruk van de vernieuwingen binnen de Rooms-katholieke kerk in de jaren zestig, veroorloofde zich allerlei moderne geloofsleerstellingen en -uitspraken. Om ze de leerlingen in te prenten, werden ze ook nog op het bord geschreven, waardoor ze het traditioneel gelovige schoolhoofd Van de Drift letterlijk tot een gruwel werden. De onderwijzer, die slechts passieve steun van enkele collega's kreeg, raakte in opspraak en in de school ontstond een zeer gespannen situatie, die regelmatig tot heftige uitbarstingen leidde. Het kwam zelfs zo ver, dat de leerkracht zijn kinderen van school nam. Een comité van ouders,

gevormd op initiatief van huisarts Sjef Bloemen en scheepsbevrachter Ben Stevens, kwam tot de conclusie, dat de vrede alleen hersteld zou worden, als de school gesplitst werd en het kerkbestuur ophield ook schoolbestuur te zijn. Al in 1968 werd door de nieuw gevormde Katholieke Stichting Lager en Kleuteronderwijs en onder leiding van het nieuw benoemde schoolhoofd André Groen in 't Woud een tweede katholieke school gesticht. Voorlopig gehuisvest in de voormalige ULO betrok ze een jaar later al in de wijk Poppenhare de moderne laagbouwschool "Panta Rhei". Hierdoor werd de Willibrordusschool meer dan gehalveerd en de hele gang van zaken maakte van Leen van de Drift een diep teleurgesteld man. In 1972 ging hij met pensioen en hij werd opgevolgd door Rein Veldhuizen, die de wat slepende zaken onmiddellijk daadkrachtig aanpakte.

De invoering van de zogenaamde Mammoetwet in 1968 had voor het Coevorder middelbaar onderwijs ook grote gevolgen. Drie nieuwe schooltypen, de MAVO, de HAVO en het VWO werden ingevoerd en de MULO, HBS en de MMS afgeschaft. Dit had tot gevolg dat men ging streven naar sterke scholengemeenschappen, waarin de drie nieuwe onderdelen allemaal vertegenwoordigd waren en waardoor overstappen vergemakkelijkt werd. Op deze basis kwam in 1968 de samensmelting tussen de openbare ULO en het Coevorder Lyceum tot Rijksscholengemeenschap tot stand. De in 1965 in een nieuw gebouw ondergebrachte Rooms-katholieke ULO bezon zich ook op haar positie. Nadat eerst aansluiting gezocht was bij de Paul Kruger MULO (de tijd was daar echter nog niet rijp voor!), besloot men zich in 1971 ook aan te sluiten bij de Rijksscholengemeenschap. Deze fusieschool

had nu ineens de beschikking over drie locaties: de hoofdvesting in het aloude gebouw van de Rijks HBS en twee andere gebouwen in de Binnenvree. De Paul Kruger MULO, bestuurd door het bestuur van de Paul Krugerschool, werd in 1968 de Christelijke MAVO en kreeg een bredere basis door een nieuw stichtingsbestuur, bestaande uit afgevaardigden van schoolbesturen uit Coevorden, De Krim en Dalerpeel. In 1969 tenslotte leed Coevorden een gevoelig verlies. De in 1926 gestichte Rijksskweekschool, die ondergebracht was in het aloude HBS gebouw, werd in genoemd jaar verplaatst naar Emmen. Hardnekkig verzet tegen de al tien jaar eerder genomen beslissing had niet mogen baten. 't Was ook nogal wat. De Kweekschool was tenslotte een van Coevordens paradepaardjes, waar in de loop der jaren meer dan duizend onderwijzers en onderwijzeressen waren opgeleid. En dan nu naar Emmen! Erger kon niet! Maar ja, 't was een onweerlegbaar feit, dat het merendeel van de leerlingen uit de gemeente Emmen en uit Midden-Drenthe kwam. Bovendien was sinds 1954 ook een Christelijke Kweekschool in Emmen gevestigd. En dus verlieten directeur Zweering en zijn leraren met zo'n driehonderd kwekelingen Coevorden. Toch een historisch verlies!



De Openbare ULO school, inmiddels ook afgebroken.